

WIARUS POLSKI.

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t.: „Zwierciadło.“ Przedpłata kwartalna na pocztę i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen., a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T. nr. 117. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rządka drobnego druku 15 fen., a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się nie płaci. Listy do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 78.

Bochum, sobota, 2 lipca 1898.

Rok 8.

Redakcyja, Drukarnia i Księgarnia znajduje się przy Maltheserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Rodzice polscy! Uczcie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniechęcy się pozwoli!

„Wiarus Polski“

z trzema bezpłatnymi dodatkami, a mianowicie „Nauką Katolicką“, „Głosem górników i hutników“ i „Zwierciadłem“

kosztuje na cały kwartał, a więc na lipiec, sierpień i wrzesień

tylko 1,50 mr.

a z odnośnieniem do domu 25 fen. więcej.

Prosimy też z zapisaniem gazety na pocztę nie zwlekać, tylko zaraz ją zapisać, gdyż kto się spóźni, może łatwo pierwszych numerów nie otrzymać.

Na pocztę trzeba żądać: „Zeitung „Wiarus Polski“ aus Bochum“ i wręczyć 1,75 m., a poczta gazetę dostarczać będzie. Można też zapisać sobie gazetę u listowych wiejskich. Jeżeli zaś listowy gazety regularnie nie nosi, wtedy trzeba się o to upomnieć na tej pocztę, gdzie się „Wiarusa Polskiego“ zapisało.

Ktoby pragnął, abyśmy „Wiarusa Polskiego“ posyłał rodzicom, krewnym lub znajomym do Polski, niech nadesłże 1,50 m. i dokładny adres, a gazetę pocztę przekażemy, lecz prosimy uczynić to także jak najrychlej, gdyż przez późne przekazanie gazety powstają nieporządki.

Polacy na obczyźnie.

Drezno. Sprawozdanie roczne z czynności Towarzystwa polsko-katolickiego pod opieką św. Wojciecha w Dreźnie, od założenia dnia 23 maja 1897, do 23 maja 1898. Posiedzeń odbyło Tow. w roku ubiegłym 46, i to walnych 1, nadzwyczajnych 10, posiedzeń zarządu dwa i 33 zwyczajnych tygodniowych. Członków liczyło towarzystwo razem 55, z tych wyjechało 10, wystąpił 1 a 3 wykluczono, obecnie liczy tow. 41 członków. Dochodu miało tow. 103 m. 50 f., rozchodu było 84 m. 61 fen., pozostaje zatem w kasie 18 m. 89 f. Dodać jeszcze należy, iż tow. ma za książki kasowe oraz za ustawy i karty legitymacyjne 55 m. długu w roku bieżącym do zapłaty.

Biblioteka nasza jest bardzo szczupła, bo znajduje się w niej tylko 14 książek, które są własnością towarzystwa, a kilka podarowali nasi życzliwi nam rodacy, oprócz tego Tow. Czytelnia Ludowych w Poznaniu zasilają nas licznymi książkami, które członkowie z chęcią czytali, za co Szanownym Ofiarodawcom jako też Towarzystwu Czytelnia Ludowych w Poznaniu składamy serdeczne „Bóg zapłać“.

Z gazet abonuje tow. „Wiarusa Polskiego“, „Katolika“, „Postęp“ i „Kuryera Handl.-Przemysłowego“, a niektórzy członkowie obowiązali się dobrowolnie jeszcze kilka innych czasopism do tow. przynosić.

W dniu 30 maja obchodziliśmy pierwszą rocznicę założenia tow., która się odbyła bardzo poważnie i godnie. W dniu tym zamówiło tow. mszę św., którą odprawił ksiądz Kummer w kościele nadwornym dla uproszenia

błogosławieństwa i dalszego rozwoju towarzystwa, w której członkowie liczny udział wzięli.

Wieczorem zaś o godzinie 9 odbyło się na sali w hotelu „Stadt Petersburg“ uroczyste zebranie, które zagał p. prezes Słupianek powitaniem zgromadzonych. Program urozmaicono odczytem, śpiewami i deklamacyami, oraz gościnnym występem szanownego Kółka śpiewackiego „Lutnia“ w Dreźnie. Dodać należy iż do upiększenia naszej rocznicy przyczyniły się wszystkie towarzystwa polskie i czeskie oraz cała tutejsza Polonia, przepełniając salę naszą.

Na walnem rocznem posiedzeniu, które się odbyło 22 maja r. b. wybrani zostali następujący pp. do zarządu: Józef Słupianek, prezes, Stanisław Waliszewski, zast., Teodor Rżanny, sekretarz, Wojciech Daszczyk, zast., Paweł Szenk, skarbnik, Stanisław Olejniczak, zast., Józef Lerczak, bibliotekarz, Andrzej Szymendera, zast., Bolesław Sobieralski, gospodarz tow., komisję rewizyjną stanowią pp. Jan Szymański, Antoni Majchrzak i Aleksander Fedorowicz.

Teraźniejszy lokal dla towarzystwa jest wynajęty w restauracyi „Burgkeller“, Jüdenhof No 1, gdzie się odbywają nasze posiedzenia regularnie w każdą niedzielę o godzinie 2 po południu.

Wszystkie listy dotyczące się towarzystwa prosimy nadsyłać na ręce sekretarza lub prezesa do lokalu.

Teodor Rżanny,
sekretarz.

J. Słupianek,
prezes.

Sejm polski w Kurytybie, czyli zjazd delegatów Towarzystw polskich w Brazylii, odbył się weszłym miesiącu bardzo uroczystie. Rano odprawione zostało w kościele nabożeństwo, podczas którego dzieci stały rzędami przed ołtarzem w polskich strojach narodowych. Po nabożeństwie zebrał się uczestnicy sejmu w wielkiej sali towarzystwa włoskiego, przybranej w zielen i chorągwie, na uroczyste posiedzenie, na którym po wyczerpujących obradach, zapadły następujące uchwały, które przekazane zostały komitetowi wykonawczemu:

1) założenie związku stowarzyszeń pod nazwą Ligi polska dla południowej Ameryki z siedzibą w Kurytybie; 2) utworzenie komisji dla wychodźstwa i kolonizacyi; 3) założenie kasy wsparcia i zaopatrzenia na starość; 4) wydawanie własnego organu. Za organ Ligi polskiej uznano „Kuryera Parańskiego“.

Wieczorem odbyło się w teatrze przedstawienie amatorskie. Odegrano „Kościszko pod Raclawicami“. W chwili, gdy grający rolę Kościszki przysięgał słowa: „Tak mi dopomóż Panie Boże i niewinna Syna jego męko!“ z orkiestry popłynął hymn: „Boże coś Polskę“.

Nowy parlament.

Znany już jest ostateczny rezultat wyborów do parlamentu niemieckiego. Skład jego tak się będzie przedstawiał: Centrum 103 (dotychczas 98), Polacy 14 (20), konserwatyści 60 (64), socjaliści 57 (48), narodowo-liberalni 48 (50), Richterowcy 30 (28), wolno-konserwatyści 20 (24), Rickertowcy 13 (14), antisemici 11 (16), Welfowie 9 (7), stronnictwo południowo-niemieckie 8 (12), Alzatzycy 8 (9), związek rolników 4 (0), związek włościański 4 (4), Duńczyk 1 (1), „dzicy“ 15 (4).

Stronnictwa rządowe straciły zatem kilkanaście mandatów. Najsilniejszym tedy stronnictwem, które zyskało jeszcze kilka mandatów, będzie i nadal stronnictwo centrum. Ono też będzie decydowało, czy połączy się z konserwatystami, czy z wolnomyślnymi i socjalistami. Konserwatywno-narodo-woliberalna większość wykluczona. Najwięcej mandatów, bo dziewięć, zyskali socjaliści. Oni będą stanowili w parlamencie trzecie najliczniejsze stronnictwo.

Liczbę posłów odnośnych stronnictw w minionem pięcioleciu.

Ziemie polskie.

* Z Prus Zach., Warmii i Mazur.

Pelplin. Jak słyhać, nadeszła tych dni co do listy kandydatów na biskupstwo chełmińskie, złożonej 3 maja, od rządu odpowiedź. Jakiej jest treści, to się zachowuje w sekrecie. 27 b. m. odbyło się z powodu tego pierwsze urzędowe posiedzenie kapituły, na którym niezawodnie uchwalono, co dalej czynić należy w tej sprawie. — Ksiądz proboszcz Franciszek Scharmer, proboszcz przy kościele (podominańskim) świętego Mikołaja w Gdańsku został obrany dziekanem dekanatu gdańskiego (miejskiego). — Ks. wikary Jan Burtschik przeniesiony z Grażaw do Lubawy a ksiądz wikary Emil Metzger z Chełmży do Gdańska jako drugi wikary przy kościele św. Brigity.

Toruń. Przeciwno wyborom w okręgu toruńsko-chełmińsko-wąbrzeskim założony zostanie protest z powodu licznych nadużyć, jakie się działy po stronie przeciwników.

Z dycezyi piszą „Gazecie Gd.“: Jak się z wiarogodnego dowiadujemy źródła, w Lęborku podczas wielkanocnej spowiedzi świętej spowiadało się około 400 ludzi po polsku. Jeśli się zważy, iż parafia lęborska jest nader małą i liczy 1500 dusz, z których znaczna część przypada na nieletnie dzieci, w takim razie bez przesady przyjąć można, iż połowa co najmniej parafian jest polską. Nie można też twierdzić, iż spowiadający się po polsku byli robotnikami przybyłymi z Polski pod Moskałem, bo w czasie wielkanocnej spowiedzi takowych tam jeszcze nie ma. Wobec tego sprawiedliwość nakazywałaby, aby w Lęborku co drugą niedzielę było polskie kazanie, aby w kościele uwzględniano należycie polski śpiew. Czy tak się dzieje?

Nibork. W Górowie wybuchł u posiadziela Gustawa Herwaldta ogień, który zniszczył budynki gospodarcze. Przyczyna pożaru nieznana.

Grudziądz. „Gaz. Grudz.“ pisze: „Gazetę Wilamowski z Okonina wracając wczoraj z targu wozem szosą radzyńską został zatrzymany przez dwóch panów niemieckich, którzy go zapytali o wynik głosowania w Okoninie. Kiedy im powiedział, ile głosów oddano na Polaka a ile na Niemca, zapytał go się jeden z owych panów, jaką on karteczkę oddał. „Taką oddałem jaką oddać mi się należało“, była odpowiedź pana Wilamowskiego. Tem nie zadowolnili się jednak ci panowie, bo jeden z nich zapytał go się wręcz, czy on jest Polakiem. Na to jeden z tych panów zawołał zaraz na drugiego: „Gieb ihm eins!“ i w tej chwili ten drugi uderzył p. Wilamowskiego

z całej siły kijem w głowę. Następnie obaj niemieccy panowie rzucili się za wozem i okładali p. Wilamowskiego kijami po głowie i ukradli mu kapelusze. On bronił się z razu batem, ale widząc, że przyszloby mu skończyć pod razami kijów, wyrwał od przydrożnego drzewku kołek i zjechał nim jednego z napastników, że ten zaraz zaczął uciekać. Drugi, nie tak rączy na nogach, odebrał lepszą zapłatę za napastowanie spokojnych ludzi. W tę sprawę powinien się prokurator wdać, bo tu ci panowie Niemcy dopuścili się zbrodni „napaści i rabunku na publicznej drodze“.

*** Z Wiel. Ks. Poznańskiego.**

Poznań. Redaktor „Orędownika“, pan Siemianowski oskarżony był o obrazę rządu z tego powodu, że „Orędownik“ napisał swego czasu, iż minister Recke wydał tajne rozporządzenie celem ograniczenia swobody polskich stowarzyszeń, jakkolwiek rozporządzenie takie nie zgadza się z przepisami konstytucji. W dawniejszym terminie stawił obrońca oskarżonego wniosek, ażeby przesłuchano w tej sprawie samego ministra pana v. d. Recke. Sąd przyjął wniosek ten, ale cesarz nie pozwolił ministrowi Reckemu na złożenie świadectwa takiego. Z powodu tego uwolnił sąd oskarżonego redaktora od winy i kary. — Gorzej poszło redaktorowi „Pracy“ panu Lipińskiemu, który za artykuł o położeniu naszym ekonomicznym, mianowicie o kolonizacji i reskrypcie ministerjalnym do urzędników, w którym dopatrzono się znieważenia urzędów państwowych, skazany został przez sąd poznański na miesiąc więzienia. Spodziewamy się, że p. L. założy rewizję do Lipska.

Inowrocław. Jak donosi „Dzien. Kuj.“ zakazała policja noszenia mundurów sokolskich na niedzielnej zabawie „Sokoła“ inowrocławskiego, która zresztą wypadła bardzo dobrze i odbyła się w jak najlepszym porządku.

Miłosław. W sobotę po południu zorganizował bazar p. Jeziorkowskiego w Miłosławiu. Bardzo mało tylko towarów zdołano ocalić. Szkoda wynosi około 200,000 marek.

*** Ze Ślązka czyli Starej Polski.**

Zmiany w stanie duchownym. Ustanowieni zostali: Ksiądz Paweł Conrad z Rokici proboszczem w Rozmierzy, ksiądz administrator Marcin Pancherz z Lubomi administratorem w Pogrzebieni, ks. Józef Gregor z W. Płużnicy

Po ciernistej drodze.

(Ciąg dalszy.)

Wanda ujęła jej rękę i ucisnęła ją serdecznie.

— Zrozumiałam cię pani, zupełnie — rzekła — jesteśmy siostry przyrodnie.

Smutne oczy Terezyny zapłonęły pięknym blaskiem, przyciągnęła bliżej mówiącą.

— Gorąco, bardzo gorąco kocham mą przybraną matkę — rzekła i pocałunek serdeczny złączył dwie przyrodnie siostry, poczem wróciły obie do przerwanej roboty; Terezina odeszła tam, gdzie przedtem pracowała z księżniczką Jadwigą, z którą razem przyszła równać szańce.

Słońce piekło żarem, lecz nikt nie sarkał, od czasu do czasu tylko kobiety przerywały robotę, by dobrać z koszów chłodzące napoje i szklanki, lub owoce i poczęstować wszystkich bez różnicy. Kazimierz Makarowicz i Tomasz przybiegali kilka razy do Wandy i Leonki, by je zapytać, czy nie są zbyt zmęczone, a otrzymawszy przeczącą odpowiedź, wracali do roboty.

O godzinie dwunastej wszyscy złożyli rydło i usiedli na wałach, by odpocząć. Potoczyła się ogólna rozmowa o najwyższych wypadkach; mówiono o tem, że Skrzyneckiemu odebrano dowództwo, a na jego miejsce mianowano Dembińskiego. Ogół tego wyboru nie pochwalał, przekonany był, że nielepiej od Skrzyneckiego wojnę poprowadzi, a może nawet i gorzej. Teraz, gdy wodzem ten ostatni już nie był, wspomniano jego zasługi, szczęśliwą bitwę pod Wielkim Dębem, oraz inne, w których pokonać się nie dał.

O trzeciej znowu wszyscy ujęli za rydło i do późnego wieczora pracowali; mrok ogarniał już ulice Warszawy, gdy rozległy się na nich śpiewy powracających i dźwięki instru-

proboszczem w Tworkowie, ks. administrator Hugon Sigismund z Biskupic (pod Srodą śląską) proboszczem w Jełowie, ks. administrator Karol Riedel w Koponicach proboszczem tamże. — Ks. proboszcz Karol Wrazidło w Łędzinach został zamianowany honorowym dziekanem.

Rudy Piekarskie. Szleper Ludwik Hetmańczyk doznał w kopalni kruszcu ciężkiego pokaleczenia w skutek oberwania się kamienia. Kiedy go transportowano do lazaretu, w drodze umarł.

Bytom. W dziurze, którą z czasem wypełniła woda, utopił się dziesięcioletni szkolarz nazwiskiem Dziuroń z Szarleja.

Kraszejów. W zaprzeszłą środę stało się tu wielkie nieszczęście. W hucie na Ozimku dostał się chłopak szesnastoletni nazwiskiem Broniek ze Schodni, za blisko do wału. Wał pochwyił go za żakiet i cisnął nim tak silnie, że zabił go na miejscu.

Gliwice. W poniedziałek rano o godzinie 6 został w tutejszym więzieniu ścięty 23-letni inwalida górniczy, Floryan Cipa z Kunzendorfu. Zbrodniarz, którego ks. Jagło wspierał pociechą duchowną, był całkiem na duchu złamany i już ani mówić nie mógł. Wyrok wypełnił kat Reindel wedle zwykłych formalności w kilku minutach. Kat Reindel ściał tu przed czterema laty dwóch braci Koziolków, dopełniając tem pierwszej setki wyroków. Tym razem przez ścięcie Cipy dopełnił drugiej setki. Co za dziwny przypadek!

Racibórz. Na jaki sposób biorą się socjaliści, aby łowić głosy dla siebie, o tem świadczy fakt, że w Altendorfie, w powiecie raciborskim, stał przed lokalem „towarzysz“ i pokazując ludowi katolickiemu różaniec, mówił: „Oto różaniec, na którym codziennie modli się Bebel za robotników!!!“

Wiadomości ze światła.

Friedrichsruh. Według „Dresd. N. N.“ stary Bismarck cieszy się niezmiernie, że Polacy przy wyborach tylokrotnie ulegli kandydatom niemieckim. Pustelnik z saskich borów martwi się jednak, że socjaliści i centrowcy są silniejsi niż dotąd, że stronnictwo centrum będzie miało przewagę w parlamencie i nadal. Bismarck raduje się widocznie, że jego smoczy hakatystyczny posiew zaczyna wydawać owoce, lecz ta radość jest przedwczesną, gdy-

mentów towarzyszącej im orkiestry; na wałach zastąpiło mieszkańców Warszawy wojsko i całą noc sypało okopy.

Wróciwszy do domu, Wanda i Leonka zastały tam rodziców Juliusza; pani Zarnicka posłała im list Jana, przyszli podziękować za tę uprzejmość.

— Może niedługo doczekamy powrotu Julka — rzekł pan Kański — nasza wojna dobiega do końca, pewnem jest już, iż Paszkiewicz przeszedł Wisłę, Warszawa mu się nie oprze.

Wanda zbladła.

— Nie wróci Juliusz, jeśli Warszawa się podda, — odparła — nie zechce składać carowi przysięgi, jestem tego pewną.

— Więc cóż ze sobą uczyni, gdzie pójdzie? — zapytała pani Kańska.

— Tego nie wiem, to tylko zaręczyć wam mogę, że gdziekolwiek los go zagna, tam i ja pójdę, że samotnym tułaczem nigdy nie będzie.

Pani Kańska wyciągnęła ramiona do mówiącej i ucałowała ją czule, z jej oczu i z oczu dziewczęcia potoczyły się łzy i zmieszaly razem.

* * *

Ponury wygląd przybrała Warszawa; kogo spotkałeś na ulicy, ten smutne miał wejrzenie, a zapytany: „cóż tutaj słyhać?“ odpowiadał: „źle, coraz gorzej“. I w istocie tak było; coraz częściej przychodziły do stolicy wieści o przegranych bitwach, o pomyłkach popełnionych przez generałów, o nieporozumieniach między stojącymi u steru rządu. Usunięto z głównego dowództwa Dembińskiego, bo się okazał zupełnie nieodpowiednim na stanowisku, jakie zajmował; mianowano na jego miejsce Krukowieckiego, lecz i z tego wyboru ogół nie był zadowolony. Krążące różne pogłoski drażniły wszystkich; czynione najrozmaitsze przypuszczenia co do przyszłości;

by bowiem Niemcy nie byli wywierali przy wyborach niedozwolonego nacisku, to pomimo że tyle tysięcy ludu polskiego wyszło na lato za pracą na obczyźnie, wynik wyborów byłby dla Polaków daleko korzystniejszy. Zresztą nie potrzebują się Polacy zbyt martwić, aczkolwiek bowiem stracili np. w Prusiech Zachodnich cztery mandaty, to za to zyskali tam 10,000 głosów polskich. To może być dla nas otuchą, gdyż przyszłość do nas należy.

Berlin. Komisya dla statystyki robotniczej badała na swem ostatnim zebraniu czas pracy zatrudnionych w młynach osób. Niektórzy z członków komisji wyrażali zdanie, że należy wyznaczyć pewien czas spoczynku.

Grudziądz. W tych dniach odbył się doroczny zjazd związku Gustawa Adolfa, na którym pastorzy z rozmaitych miejscowości Prus Zachodnich żalili się na brak kościołów ewangelickich w ich gminach, a potrzebę tychże uzasadniali wzmagającym się rozrostem katolicyzmu, „fanatyzmem“ Polaków (!), którzy pastorów z mieszkań wyrzucają itd. itd., słowem każdy z nich starał się swą nędzę przedstawić w jak najjaskrawszem oświetleniu celem uzyskania zapomogi.

Smutny to zaiste objaw, jeżeli panowie pastorzy posługiwali się muszą straszakiem wzmagającej się polskości i rzekomego fanatyzmu polskiego, aby móżdż uzasadnić potrzebę zborów i to w odwiecznych siedzibach katolicyzmu; a im w groźniejszych kolorach mówca tego straszaka przedstawi, tem prędzej może liczyć na wysłuchanie swej prośby. Biedni oni! Ale z drugiej strony wykazują te skargi wymownie, że w ślad za germanizowaniem ziem polskich postępuje protestantyzm, i o tem niech dobrze pamiętają katolicy niemieccy, którzy tak często u nas łączą się z protestantami celem zwalczania polskich katolików!!

Berlin. Minister poczt i telegrafów, sekretarz stanu p. Podbielski wydał rozporządzenie, ostrzegające urzędników pocztowych, aby nie brali udziału w agitacji socjalistycznej.

W Galicyi wywołano w ostatnim czasie w kilku miejscach pożałowania godne rozruchy. Sądzą, że wrogowie Polaków za pomocą swych wysłańców burzą lud polski.

We Francyi utworzony został nowy gabinet pod przewodnictwem Brissona.

jedni dowodzili, iż wiedzą z pewnych źródeł, że Paszkiewicz ma zamiar obledz Warszawę i głodem zmusić ją do poddania, więc zapobiegliwi skupowali zawczasu żywność, by podczas oblężenia z głodu nie umrzeć. Inni mówili, że wódz rosyjski szturmem chce zdobyć stolicę, iż głośno się odzywa, że gdy wejdzie do niej jako zwycięzca, kamienia na kamieniu w mieście nie zostawi i nikomu życia nie daruje... Popłoch był ogólny...

Tymczasem Krukowiecki czynił, co tylko mógł, by Warszawę od ziszczenia się smutnych przepowiedni zabezpieczyć; wydał rozkaz, by rozproszone po kraju wojska ścigały do stolicy i rozstawiał je wokół miasta. Czyżewski, Umiński i Bem posłani zostali ze swymi oddziałami do Mokotowa, by strzegli linii wodzącej do Siedlec; Zaliwskiemu polecono w opiekę prawy brzeg Wisły, Szembekowi lewy, na kościele luterskim urządzono strażnicę i stamtąd uważano na obroty nieprzyjacielskie. Sklepy i bramy domów były pozamykane, większa część kamienic w twierdze zamienioną została, pojazdy i doróżki nie snuły po ulicach, bo wszystkie konie, jakie były w mieście, użyto dla wojska; z poza okopów otaczających stolicę dochodził ciągle głuchy huk, świadczący, że walka wre poza jej murami.

Było to południe. Wśród posępnych przechodniów, snujących Nowym Światem w kierunku ulicy Chmielnej, dążyło dwóch młodych oficerów w mundurach strzeleckich. Szli spiesznym krokiem, obaj zamysłeni poważnie, nie mówili do siebie ani słowa.

— Więc nie zabawisz długo w domu? — odezwał się naraz jeden.

— Pożegnaj tylko matkę i siostry i udzielię im wiadomości o bracie, — odparł drugi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wyprzedaż letowa.

Będące jeszcze we wielkim wyborze w zapasie towary letowe, aby zupełnie je uprzętać,

— sprzedaje się po znacznie niższych cenach. —

Wszelką konfekcyę sprzedaje się niżej cen zakupna.

Prosimy zważać na nasze okna wystawne.

Prosimy zważać na nasze okna wystawne.

Bracia Alsberg, Wattenscheid.

Najwięcej rozszerzona i najzdolniejsza firma.

Największy i najtańszy dom sprzedaży.

W dniu ślubu

(dnia 30-go czerwca) szan. członka naszego

Jakóba Ptaka

z panną **Maryanną Wierzejewską**

życzymy zdrowia, szczęścia, wszelkiej pomysłowości i błogosławieństwa świętego od dnia tego aż do śmierci.

Kolo śpiewu „Harmonia“ w Wattenscheid.

Kochanemu Bratu Piotrowi Gubanowi w Hochlarmark

składamy w dniu jego Imienin (29-go czerwca) nasze szczerze życzenia, zdrowia, szczęścia, życia jak najdłuższego i błogosławieństwa Bożego, a po śmierci królestwa niebieskiego. Ile ziarnek piasku, ile w morzu wody, tyle szczęścia użyj i swobody. Jak lilja i kwiat róży, żyj nam bracie jak najdłużej. Życzymy ci także jeszcze w tym roku ładnego dzieczenięcia do boku. Nasz Piotr Guban niech nam żyje!

M. W. A. B. J. L.

50 dobrych cygar i papierosów całkiem bezpłatnie.

Po znacznym powiększeniu mej fabryki i zaprowadzeniu różnych nowych maszyn, jestem w stanie Szanownym Rodakom następującą korzystną ofertę zrobić. Ja przesyłam **bez wszelkiego kosztu franko** przez zaliczkę:

100 wielkich dobrych cygar „Lora“ w drew. pudełku za	2,90 m.
100 wielkich dobrych cygar „Sport“ w drew. pudełku za	2,60 m.
100 grub. egipsk. papierosów „Sultan“ w blasz. pudełku za	1,20 m.
100 turec. papierosów „Wanda“ w piękn. pud. po 10 sztuk	0,90 m.
100 tureckich papierosów „Roman I“ po 10 sztuk pak.	0,60 m.
razem tylk: 8,20 m.	

Przy większych zamówieniach znaczny rabat.

Ażeby Szanownych Rodaków przekonać, że moje wyroby prawdziwie tanie i dobre, i aby przez moją ofertę nie wiecie zarobić, tylko aby sobie jeszcze więcej przyjaciół i wiernych odbiorców zjednać, dołączam przy zamówieniu wyżej wymienionych fabrykatów jeszcze **50 dobrych cygar i papierosów na próbę całkiem darmo.**

**P. Pokora, fabryka cygar i papierosów,
Wejherowo (Neustadt W/Pr.) nr. 214.**

Piękne, dobre i tanie

kapelusze dla mężczyzn

z filcu i pluszu, kapelusze słomiane, krawaty, parasole od deszczu i słońca, laski, szczotki, portmonetki i t. d., kupuje się w składzie kapeluszy i parasoli

Ludwika Bruna,

Bahnhofstr. 82 HERNE, Bahuhofstr. 82.

Cygara

specjalność największych i najlepszych fabryk Hamburga, Bremeny i Bünden. Wybór przeszło 50 gatunków w cenie po **2,85, 3,25, 4,00, 4,50, 5,20, 5,50** itd., aż do **17** mr. za 100 sztuk.

Papierosy

wyroby firm: Kyriazi Freres, Cairo, M. J. Bostanjoglo z Moskwy, „Kios“ z Drezna, „Wulkan“ z Drezna poleca

**Fr. Schnettelker,
Castrop.**

Szanownym Rodakom w Bochum i okolicy polecam się jako **krawcowa.**

Wykonuję wszelkie prace wchodzące w zakres mego zawodu, jako: całe ubiory dla pań i panien, suknie, kaftaniki, stroje polskie itd. po cenach nader umiarkowanych.

**Rozalia Marszałkiewicz
Bochum, przy ul. Querstr. 3,
na trzecim piętrze.**

Cygara

hurtownie i cząstkowo. Pudełka po 100 sztuk po 2,40, 2,80, 3, 3,20 i t. d. aż do 9 marek.

**Bernard Horstmann,
Horst-Emscher,
w pobliżu nowego kościoła katol.**

**O kotlarzyku ze Lwowa
wojaku za czasów Stefana Batorygo. Cena 75 fen., z przez. 85 f.**

**Kto chce rzeczywiście tanio
i dobrze kupować
niech się uda do składu pod firmą:**

**Waarenhaus
S. Hohenstein w Herne.**

Dostarczam ubrań dla mężczyzn od 8 marek począwszy.

Ubrania dla chłopaków od 4 mr. i wyżej.

Ubrania dla chłopców od 1,50 mr. i wyżej.

Wielki wybór **materij na suknie**, jedwab na fartuchy, poznańskie chustki, śląskie chustki, tylko nowe rzeczy i piękne wzory.

**Proszę dobrze uważać na moją firmę.
Waarenhaus S. Hohenstein.**

**Dom towarowy (Waarenhaus)
S. Hohenstein w Herne.**

Chcę uprzętać wszelkie zapasy modnych letowych **materij na ubrania i spodnie**

dopóki zapas starczy urządzam

— wyprzedaż —

tychże przedmiotów i udzielam **10 procent rabatu**, pomimo znanej taniości i wybornej roboty. Piękne ubrania podługmiary od 30 marek począwszy.

**Wilh. Gerbsch, zakład krawiecki,
Herne, Bahnhofstr. 99, na II. piętrze,
— naprzeciw restauracji Meinharda. —**

☞ Za inseraty i reklamy redakcyja w obec publiczności nie odpowiada.

☞ Odplata! ☞ Własny warsztat stolarski. ☞ Odplata! ☞

Meble!

Meble!

Dostawa całych wypraw.

— Towary wyściełane własnej roboty. —

Garderoba dla mężczyzn, chłopców i niewiast, towary łokciowe, franki, dywany, materye na suknie, materye na powłoki, ogniska, wózki dla dzieci itd. itd.

Najtańsze ceny! w wielkim wyborze Najtańsze ceny!

— na odpłatę —

tylko u

Wilh. Rosnera

**Gelsenkirchen,
Louisenstr. 33, niedaleko dworca.**

**Dortmund,
Ludwigstr. 13, przy ul. Brückstr.**

**Duisburg,
Mussfeldstr. 8/II, przy bramie „Marienthor“.**

**Bochum,
Kaiser Friedrichplatz nr. 11.**

Mała wpłata, odplata 14-dniowa albo miesięczna, jak kto chce.

Własny warsztat tapicerski.

40,000 odbiorców na odpłatę obsłużono.